

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 16 kwietnia 2025 r.,
w sprawie z zażalenia obrońcy skazanego **J. R.**
na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w Koszalinie
z dnia 19 lutego 2025 r., sygn. akt V WKK 3/25,
o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie
z dnia 6 listopada 2024 r., sygn. akt V Ka 464/24,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białogardzie, VII Wydział Zamiejscowy w Świdwinie z dnia 28 czerwca 2024 r., sygn. akt VII K 227/23 J. R. został uznany za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 207 § 1 k.k., art. 222 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 57a § 1 k.k.

Na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego Sąd Okręgowy w Koszalinie wyrokiem z dnia 6 listopada 2024 r., sygn. akt V Ka 464/24 utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

W dniu 6 lutego 2025 r. kasację od tego wyroku złożył obrońca oskarżonego

(k. 2-17 akt V WKK 3/25).

W dniu 19 lutego 2025 r. Przewodniczący V Wydziału Odwoławczego Sądu Okręgowego w Koszalinie odmówił przyjęcia kasacji, wskazując że została złożona po terminie.

Zażalenie na to zarządzenie złożył obrońca skazanego zarzucając:

1. obrazę art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. poprzez ich wadliwe zastosowanie polegające na uznaniu, że kasacja została złożona po terminie, bowiem rzekomo upłynął on w dniu 08.01.2025 r., w sytuacji gdy odpis wyroku z uzasadnieniem został prawidłowo doręczony skazanemu dopiero w dniu 07.01.2025 r., a co za tym idzie termin na wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia upłynął z końcem dnia 06.02.2025 r., a więc kasacja została wniesiona w ustawowym terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem i winna zostać przyjęta do rozpoznania.
2. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez bezpodstawne przyjęcie, że doręczenie skazanemu odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 06.11.2024 r. wraz z uzasadnieniem nastąpiło w trybie określonym w art. 133 k.p.k., a tym samym termin do wniesienia kasacji „otworzył się” dnia 09.12.2024 r. i upłynął z końcem dnia 08.01.2025 r., w sytuacji gdy prawidłowe doręczenie wyroku skazanemu nastąpiło dniu 07.01.2025 r. kiedy to doręczono skazanemu odpis wyroku z uzasadnieniem, a co za tym idzie termin do wniesienia kasacji upłynął dopiero w dniu 06.02.205 r., a więc złożona kasacja winna być przyjęta do rozpoznania.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Analizując sekwencję poszczególnych czynności Sądu Okręgowego w Koszalinie brak jest podstaw do kwestionowania ich prawidłowości. Nie wystąpiły uchybienia, o których mowa w zażaleniu, mające w konsekwencji doprowadzić skazanego do niemożności realizowania dalszych procesowych zamiarów. Wskazuje na to fakt, że dnia 21 listopada 2024 r. skazanemu wysłano na podany

przez niego adres korespondencyjny odpis wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem (k.879-888, t. V). Skazany nie podjął przesyłki w terminie, tj. do dnia 9 grudnia 2024 r. (awizowano ją najpierw w dniu 22 listopada 2024 r., a następnie - powtórnie - w dniu 2 grudnia 2024 r.) w związku z czym została uznana ze skutkiem doręczenia (podkreślenie – SN) w dniu 12 grudnia 2024 r. (k. 879v.). Pozostawienie pisma w jednym z miejsc wskazanych w przepisie art. 133 k.p.k., w tym w placówce pocztowej, stanowi formę doręczenia zastępczego, które w procedurze karnej jest równie skutecznym doręczeniem co doręczenie bezpośrednie. Nieuprawnione zatem jest postrzeganie postępowania - adekwatnie do treści art. 133 § 1 i 2 k.p.k. - w kategoriach dyskryminacji czy ograniczania praw strony. Przedmiotowe doręczenie stanowiło dostateczną podstawę do uznania przez Sąd Okręgowy w Koszalinie za prawnie skuteczne. Jak słusznie wskazano fakt, że skazany zwrócił się o ponowne doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, gdyż nie odebrał wcześniejszej przesyłki, nie stanowi podstawy do przywrócenia terminu do wniesienia kasacji, ani też nie upoważnia do liczenia biegu terminu na wniesienie kasacji od daty drugiego doręczenia. Tym samym przedstawiona przez obrońcę skazanego w środku odwoławczym sytuacja, w której upatruje nieprawidłowości w działaniach Sądu Okręgowego w Koszalinie, mających generować dla niego dalsze negatywne implikacje procesowe, nie była przyczyną zamknięcia mu drogi do skorzystania z nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Przyczyną takiego stanu rzeczy była przyjęta postawa J. R. , tj. nieodebranie prawidłowo przesłanej korespondencji sądowej, co wiązało się z uznaniem korespondencji za doręczoną w trybie art. 133 k.p.k. i rozpoczęciem biegu terminu do wniesienia kasacji, której termin końcowy wniesienia został wskazany prawidłowo na dzień 8 stycznia 2025 r.

Nie znajdując w świetle powyższych okoliczności podstaw do kwestionowania zaskarżonej decyzji procesowej Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji

[J.J.]

[a.ł]

